

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah -

Velja za vse leto . . \$3.00
Za pol leta \$1.50

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian Daily
- in the United States -

Issued every day except Sundays
- and Legal Holidays -

- 50.000 Readers. -

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 58. — ŠTEV. 58. NEW YORK, FRIDAY, MARCH 10, 1916. — PETEK, 10. MARCA, 1916. VOLUME XXIV. — LETNIK XXIV.

Nemške čete so zavzele Fort Vaux pred Verdunom.

V BOJIH SO SE NAJBOLJ ODLIKOVALI POZANJSKI POLKI. — NEMCI PRAVIJO, DA STA VASI FORGES IN FRESNES VELIKEGA STRATEGIČNEGA POMENA. — RAZNA PARIŽKA POROČILA. — FRANCOZI SO PO SILNIH NAPORIH ZOPET ZAVZELI GOZD PRI CUMIERES. — NEMŠKI VOJAŠKI STROKOVNJAK PRAVI, DA SO IZGUBILI FRANCOZI PRED VERDUNOM 80,000 MOŽ.

Pariz, Francija, 9. marca. — Francosko vojno ministrstvo naznanja:

V Argonih je naša artilerija obstreljevala ceste, po katerih dovažajo Nemci vojni material in municijo. Zapadno od reke Maas je vprizoril sovražnik veliko napadov na postojanke, katere smo mu mi pred kratkim odvzeli. Posebno vroča bitka se je vršila pri vasi Bethincourt. Naše baterije so se izbornu vzdružale.

Vzhodno od reke Maas se boji nadaljujejo. V vas Vaux je vdor par nemških oddelkov, ki so se pa takoj umaknili, ko se jim je približalo naše vojaštvo.

Pariz, Francija, 9. marca. — Izjava, ki jo je podalo francosko vojno ministrstvo se glasi:

Zapadno od reke Maas so naše čete prav dobro napredovale v okolici Bois de Corbeaux. Položaj pri vasi Douaumont je neizpremenjen. Ker so Nemci izprevideli, da ne morejo drugod ničesar opraviti, so vprizorili splošen napad na vas Vaux in jo slednjič po hudem boju in v velikanskimi izgubami zavzeli. S tem niso skoraj ničesar dosegli, ker so v naših rokah skoraj vse višine, s katerih je mogoče vas kontrolirati.

V Belgiji je obstreljevala naša artilerija sovražniške postojanke pri Lombaertzyde.

Pariz, Francija, 9. marca. — V sled večeršnjih bojev zapadno od reke Maas, kjer so Nemci nekoliko napredovali, se je umaknilo francosko levo krilo na bojno črto, ki se razprostira od Bethincourta preko gozda Corbeaux do Cote de l'Oie. To je v tem ozemlju prva francoska obrambna črta.

Nemci so bili s vso silo navelili na gozd Cumieres in ga po hudem boju zavzeli. Ponoči so jih pregnali Francozi s vseh utrjenih postojank.

London, Anglija, 9. marca. — O operacijah v severnem delu Francije in v Belgiji je bilo danes sledeče uradno razglašeno:

Zadnjo noč smo odbili nemške napade pri Hohenzollernski reduti. V bližini Givench je razstrelil sovražnik par min. Vsem se čudno dozdeva, da ni vprizoril nobenega infanterijskega napada.

Berlin, Nemčija, 9. marca. — Znani nemški vojaški strokovnjak major Morath pravi, da je padlo v boju pri Verdunu sedemdeset ali osemdesettisoč Francozov. Kolikor se je moglo dozdati dognati, so vjeli Nemci 20 tisoč francoskih vojakov. Zavzeti vasi Fresnes in Forges sta za Nemce zelo velikega strateškega pomena.

Berlin, Nemčija, 9. marca. — Današnje uradno poročilo se glasi:

Na celi fronti divjajo vroči artilerijski boji. Naše čete so zavzele vas Vaux in utrdebe okoli nje.

Francoski letalci, ki so obstreljevali trdnjavo Metz, so usmrtili samo dva civilista in poškodovali nekaj hiš. Zrakoplov, v katerem se je nahajal poveljnik zrakoplovne oddelke, je bil izstreljen. Poveljnika smo vjeli, opazovalec je bil par mrtve. Vsa francoska poročila, da so zrakoplovci usmrtili petdeset oseb in razdejali kolodvor, so neresnična.

V bojih pri Vauxu so se najbolj odlikovali razni pozanjski polki.

Metz, Nemčija, 9. marca. — Zastopnik "Ameriške časnikarske zveze", ki si je natančno ogledal bojišče pred Verdunom, pravi, da nemške izgube pri utrdbi Douaumont niso bile tako velike kot so poročali Francozi. Lansko leto je padlo pri Soissons veliko več vojakov kakor pa letos pred Verdunom.

Zastopnik pravi nadalje, da se nemškim vojakom primeroma dobro godi in da so še precej zadovoljni s svojim položajem. Nemški častniki ne morejo prehlvaliti hrabrosti francoske armade. Iz tega se da sklepati, da pošiljajo Francozi neprestano nove čete na bojišče in da dajo vojakom dovolj počitka. Francoski armadi pri Verdunu poveljuje trije generali.

Pri 24. brandenburškem polku, ki je naskokoval tudi Douaumont, je padlo samo 50 vojakov, nekaj preko 200 jih je bilo pa ranjenih. Potemtakem niso bile torej nemške izgube tako velike kot se je začetkoma mislilo.

Pariz, Francija, 9. marca. — Vest, da je dobila armada nemškega prestolonaslednika 100 tisoč mož ojačenj, se potrjuje.

Italijanska fronta.

Operacije ovira slabo vreme. — Nemci pravijo, da so dozdati odbili se vse ruske napade.

Dunaj, Avstrija, 9. marca. — Avstrijski generalni štab je podal o situaciji na italijanskem bojišču sledeče poročilo:

Na jugozapadni fronti je zapadel tak sneg, da se vojaške operacije ne morejo redno razvijati. Artilerijski spopadi se vrše samo pri Col-de-Lana in pri hribu svetega Mihaela.

Rim, Italija, 9. marca. — S fronte poročajo, da je padlo v zadnjih 48 urah skoraj šestnajst palcev snega. V sled neprestanih plazov si ne upajo vojaki iz svojih skrivališč. — Ob soški fronti vlada popoln mir.

Berlin, Nemčija, 9. marca. — Na vzhodnem bojišču so Rusi sicer nekoliko napredovali, pa smo jih pognali v beg. Neki nemški zrakoplov je obstreljeval večeraj železniško progo, ki vodi proti Minsku. Povzročena škoda je precejšnja.

London, Anglija, 9. marca. — "Central News Co." so sporočili iz Petrograda, da je začelo civilno prebivalstvo zapuščati Černovico, glavno mesto Bukovine. Rusi so začeli ob bukovinski meji z vročo ofenzivo, ki bo po njihovem mnenju morala biti uspešna.

Na Portugalskem pričakujejo vojno.

Pariz, Francija, 9. marca. — Neko libonsko poročilo na pariški list "Matin" pravi, da se zdi portugalski vladi, da je neizogibna vojna z Nemčijo. Zato so ukrenili Portugalci posebne varnostne odredbe proti nemškim podmorskim čolnom ob vzhodu v pristanišča in ob obali. Izdano je bilo povelje, da morajo ostati obrežni svetilniki nerazsvetljeni.

London, Anglija, 9. marca. — Iz Lizbone poročajo, da so nemški konzuli na Portugalskem obvestili vse Nemce, ki stanujejo v Oporto ali drugih krajih na Portugalskem naj takoj zapuste Portugalsko in gredo na Španjlo.

Poročilo pravi, da se zdi spor med Nemčijo in Portugalsko neizogiben in da bodo diplomati bržčas že ta teden zapustili svoja mesta.

Velika tatvina.

Philadelphia, Pa., 9. marca. — Dragulji v vrednosti \$8000 so bili ukradeni iz stanovanja gospoda in gospe Eaton Oliver Cromwell. — Tatovi so preplezali preko ograjo ter splezali skozi okno, dočim sta bila gospodarja na neki maške-radi.

Nemški vojni ujetniki na Angleškem.

London, Anglija, 9. marca. — Harold J. Tennant, parlamentarni angleški vojni podtajnik, je naznanil danes v poslanski zbornici, da se nahaja do sedaj na Angleškem 13.821 nemških vojni ujetnikov, ki dobivajo isto plačo kakor angleški vojaki. Nekateri izmed njih izdelujejo poštne vreče, za katero delo so posebej plačani.

Poleg tega je še 32.181 interniranih podanikov nasprotnišk del, ki je izjavil vojni podtajnik. Tudi ti delajo ter so zaposleni pri raznih poslih. Kmalu jih bo začela vlada uporabljati pri čiščenju gozdov.

Zahteva železničarjev.

Chicago, Ill., 9. marca. — Vodstvo železničarskih unij bo v kratkem času predložilo družbam rešitve, v kateri zahtevajo železničarji, da naj so skrajša delavni čas na osem ur. Nadalje zahtevajo tudi dvojno plačo za vsako čezurno delo.

Ako družbe ne bodo ugodile tem zahtevam, bo izbruhnila generalna stavka.

POZOR ROJAKI!

Kdor se nima Slovensko-Ameriškega Koledarja za leto 1916, naj ga nemudoma naroči. V zalogi ga imamo samo še nekaj izvodov. — Stane s poštnino vred 35 centov. Naročite ga takoj!

Slovenic Publishing Co., 82 Cortland St., New York, N. Y.

Nemška vlada je napovedala Portugalsko vojno.

Nemčija obtožuje Portugalsko, da je postopala sovražno. — Pravi, da je v službi Angleške.

KRŠITEV NEVTRALNOSTI.

Nemška napoved vojne posledica zaplenbe nemških parnikov na Portugalskem. — Španjla.

Berlin, Nemčija, 9. marca. — Nemčija je napovedala danes popoldne ob polstirih Portugalski vojno ter je izročila potne listine portugalskemu poslaniku v Berlinu.

Nemčija se smatra od tega trenutka v vojnem stanju s Portugalsko. Nemčija je izjavila, da je bila prisiljena od tega koraka vsled ponovnih portugalskih kršitev zakonov in pogodb, ki so bile v veljavi med obema državama. Največja kršitev mednarodnega prava pa je bilo to, da so Portugalsci v zadnjem času zaplenili vse nemške parnike v portugalskih pristaniščih, kar je popolnoma nezakonito in neopravičljivo.

V nemški napovedi vojne je naštet vse polno dejanj, ki jih je tekom sedanjega vojne zakrivila Portugalska in ki jih je Nemčija kljub neiskrenemu obnašanju portugalske vlade še vedno prenašala do najnovejšega časa. Dejavila je angleškim četam prehod skozi svoje kolonije ter dala Angliji na razpolago otok Madeiro kot morskoro-pirališče. Poleg tega so se vršili spopadi med nemškimi in portugalskimi kolonizirskimi četami in mnogo državnih poslanecov je ponovno žalilo nemški narod v parlamentu, ne da bi dobili za to ukor.

Dalje našteva nemška vojna napoved še druge kršitve mednarodne prava. Pravi, da ni pravilno, da je zaplenila Portugalska nemške parnike, ne da bi se prej pogajala glede cene za lastniki onih parnikov. Zaplenjenje parnikov bi bilo edino utemeljeno in opravičljivo v slučaju, da bi jih Portugalsci neobhodno rabili. V tem slučaju pa znaša skupna prostornina zaplenjenih parnikov več, kakor jih rabi Portugalska, ki niti ni poskušala, da bi se pogovorila z nemškimi lastniki o cenah parnikov.

Sploh so kazale vse okolnosti na to — zatruje nemška napoved — da se smatra Portugalska v službi Anglije, kateri državi je vedno dajala prednosti, ki niso bile primerne za nevtralno državo.

Lizbona, Portugalska, 9. marca. — Veliko število nemških podanikov na Portugalskem neprestano zapuščajo Portugalsko kot posledica svara nemških konzulov, naj odpotujejo na Španjlo prejemogode.

Madrid, Španjla, 9. marca. — Danes se je sestel španski kabinet k seji, v kateri se je obravnavalo o morebitnem položaju, ki bi nastal, če bi nastala vojna med Nemčijo in Portugalsko.

Portugalska je trinajsta država, ki se nahaja v vojnem stanju.

Rekvizicija žita.

Madrid, Španjla, 9. marca. — Španjska vlada je zaplenila vse zaloge žita in začela prodajati žito po nižjih cenah, kot so ga prej prodajali razni trgovci. Žito je prepovedano izvažati.

Požar.

Providence, R. I., 9. marca. — V skladišču New Haven železnice je izbruhnil požar, ki je povzročil za \$85.000 škodo. Požarna brambila je bila takoj na licu mesta, pa sprva ni mogla ničesar opraviti. — Kdo je zažgal, se dosedaj še ni moglo dognati.

Italijansko ministrstvo.

Rim, Italija, 9. marca. — Danes se je posvetoval italijanski zunanji minister baron Sonnino s kraljem ter z vojnimi in mornariškimi ministrom. Kralj je razentega sprejel v avdienci tudi predsednika poslanske zbornice, Marcoro. Po mestu se širijo govorice, da bo sedanji kabinet odstopil.

Stališče Turčije.

Avstrijske velike bojne ladije pred Dardanelami. — Turčija baže noče skleniti miru.

Amsterdam, Nizozemsko, 9. marca. — Iz Carigrada poročajo, da sta dospela turški vojni minister Enver paša in poveljnik turških čet v Siriji, Džemal paša, v Medino. Obiskala sta Mohamedov grob in se nato vrnila v Carigrad. (Potemtakem je vest, da je postal Enver paša žrtve atentata, neresnična).

London, Anglija, 9. marca. — Tukajšnje zunanje ministrstvo ni dobila nikakih uradnih poročil, da namerava skleniti Turčija separaten mir.

Odesa, Rusija, 9. marca. — Danes je dospelo sem poročilo, da je Turčija zvesta Nemčiji in da brez visoke odškodnine ne bo sklenila nikakega mira. Nekateri pravijo celo, da bo poslala turška vlada nekaj svojih čet na zapadno fronto Nemcem na pomoč.

Koliko je resnice na tem, se seveda še ni dalo dognati.

Carigrad, Turčija, 9. marca. — Danes je bilo tukaj uradno razglašeno:

Na turških bojiščih je položaj neizpremenjen.

Petrograd, Rusija, 9. marca. — Turki utrjujejo nočindan utrdebe pri Trapezuntu. Tukaj v splošnem prevladuje mnenje, da ne bodo Turki mogli pravčasno poklicati ojačenj ter se zadostno postaviti v bran ruski armadi.

Rim, Italija, 9. marca. — Dve avstrijski bojni ladiji bosta baže poskušali priti skozi morskoro-cesto Otranto ter pripluti pred Dardaneli.

Amsterdam, Nizozemsko, 9. marca. — Turška vlada je poklicala pod orožje vse moške do petdesetega leta.

Švedi nečesto začeti z mirovnim posredovanjem.

Štokholm, Švedska, 9. marca. — Zbornica je odklonila predlog, naj bi začela posredovati švedska vlada v zvezi z drugimi nevtralnimi državami za skorajšnji mir med bojujočimi se državami. Splošno prevladuje mnenje, da bi taki koraki še več škodili in morda še zavlekli skorajšnji mir.

Pozor pošiljatelj denarja!

Tekom vojne smo odpisali hrallnicam, posojilnicam ter posameznim osebam na KRANJSKO, STAJERSKO, ISTRSKO, KOROŠKO, HRVATSKO, in druge kraje v AVSTRO-UGRSKI blizu 7 milijonov kron. Vse te pošiljave so dospale v roke prejemnikov ne tako hitro kakor prej v mirnem času, toda zanesljivo. Od tukaj se vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno prestavljajo, lahko pa se pošlje sorodnikom ali mamo, ki ga od tam pošljejo vojakom, ako vedo za njegov naslov. Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order" ter priložite Vaš natančen naslov in naslov osebe, kateri se ima izplačati. O čen:

K	\$	K	\$
5000	90	150	16.80
10000	1.60	130	18.20
15000	2.30	140	19.60
20000	3.00	160	21.00
25000	3.70	180	22.40
30000	4.40	170	23.80
35000	5.10	190	25.20
40000	5.80	200	26.60
45000	6.50	220	28.00
50000	7.20	250	35.00
55000	7.90	300	42.00
60000	8.60	350	49.00
65000	9.30	400	56.00
70000	10.00	450	63.00
75000	10.70	500	70.00
80000	11.40	550	77.00
85000	12.10	600	84.00
90000	12.80	650	91.00
95000	13.50	700	98.00
100000	14.20	750	105.00
105000	14.90	800	112.00
110000	15.60	850	119.00

Ker se zdaj cene denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. Včasih se bo zgodilo, da dobi naslovnik kaj več, včasih pa tudi kaj manj. List despo na napad poma-vadi par dni kameje in med tem, ko dobi naslovnik list v roke, se pri nas cene morda še večkrat spre-mena.

TURSKA FRANK BANKA, 82 Cortland St., New York, N. Y.

Napad mehiških roparjev. Ameriške čete jim slede.

MEHIŠKI ROPARJI VPADLI NA AMERIŠKO OZEMLJE. — 1500 BANDITOV POD POVELJSTVOM GENERALA VILLE. — ZAŽGALI IN OROPALI MEŠTO COLUMBUS NA MEHIŠKI MEJI. — DEVETNAJST AMERIKANECV UBITIH. — NAPADALCI IMELI VELIKE ŽRTVE. — AMERIŠKI VOJAKI ZASLEDUJEJO ROPARJE. — INTERVENCIJA ZDR. DRŽAV. — BREZ POMOČI CARRANZE.

Columbus, N. M., 9. marca. — Francisco Villa, mehiški banditski general je napadel danes navsezgodaj zjutraj ameriško ozemlje in zažgal mesto Columbus. S četami, ki so šteje kakih 1.500 mož je pridrl v Columbus popolnoma nepričakovano ter je bilo ubitih kakih devetnajst Amerikancev, med katerimi žrtvami je bilo osem ameriških vojakov. Predno so bili napadalec pognani nazaj čez mejo v beg, je zgorelo mnogo poslopij v mestu.

Kakih dvestoinpedeset ameriških konjenikov je sledilo napadalcem čez mejo v Mehiko. Poročila, ki so dospela na polkovnika H. J. Slocuma, ki ima poveljstvo v dotični okolici, pravijo, da so se ustavili Mehikanci kakih petnajst milj južno od ameriške meje in da se je vnela vroča bitka. Pri tej priliki sta bila ranjena baže dva ameriška vojaka.

Mala ameriška četa pod poveljstvom majorjev Fr. Tompkinsa in Elmer Lindsleya je tam razjahala ter se je hrabro postavila v bran proti obnovljenim Villovim nas-kokom.

Ko so se Mehikanci umikali iz ameriškega ozemlja, jih je prišlo nekaj ameriških vojakov od strani, pri kateri priliki je bilo osemnajst Mehikancev ubitih. Na ameriški strani je bil eden ubit in eden ranjen.

Napad Villovih banditov je bil precej dragocen za Mehikance. Poleg osemnajstih, ki so padli pri umiku, so jih našli še vse polno po okolici in po šumah ter so trupla sežgali. Med padlimi je tudi Pablo Lopez, za Villom prvi poveljnik mehiških roparjev.

Mehikanci so šli v boj proti Amerikancem pod geslom: "Smrt Amerikancem!" Bojevali so se zelo ostro in ognjevitno. Nekateri so se priplazili blizu hiš ter so v angleškem jeziku vabili ljudi iz hiš, nakar so jih pomorili. Potem so ropali v poštnem poslopju, kjer pa niso dobili ničesar razven nekega registriranega zavitka. Pri bojih, ki so nastali takoj, je padlo najmanj sto Mehikancev, kakih dvakrat toliko pa je bilo ranjenih. Trinajsti ameri-kanski konjeniški regiment je imel sedem mrtvih in šest ranjenih.

Predno so napadli Mehikanci Columbus, so obesili tri Amerikance.

Baže je bilo potrjeno poročilo, ki se je glasilo v tem smislu, da je Villa trdo odločen nagajati Združene države in tako prisiliti intervencijo v Mehiki. To vse pa menda zato, ker je Villa jezen, da so Združene države pripoznale vlado njegovega tekmeča Venustiana Carranze.

Washington, D. C., 9. marca. — Državni tajnik Lansing je nočoj naznanil generalu Carranzi, provizoričnemu predsedniku v Mehiki, da so bile ameriške čete poslano v mehiško ozemlje, da zaterejo in uničijo Villo in njegove roparske privržence.

V vladnih krogih so mnenja, da je to prvi korak za pravo intervencijo Združenih držav v Mehiki in ne ve se še, kako stališče bo zavzel napram temu koraku general Venustiano Carranza.

Državni tajnik je naznanil ta sklep ameriške vlade po mehiškem poslaniku Eliseu Arredondo. Vlada Združenih držav pa ne pričakuje nikakega sodelovanja Carranzinih čet, niti ga ne vpraša za dovoljenje, temveč bo ukrenila ameriška vlada, kar se ji bo zdelo umestno.

Združene države pa po zatrdilu, ki ga je dala Carranza ameriška vlada, ne marajo zavzeti nikakega novega ozemlja v Mehiki, temveč hočejo kaznovati samo roparje pod Villovim poveljstvom.

Švica bo pošiljala pošto skozi Nemčijo.

Berlin, Nemčija, 9. marca. — Švicarske oblasti so se odločile, da bodo odslej pošiljale pošto skozi Nemčijo in Nizozemsko, mesto skozi Francijo in Angleško, ker pošta v Nemčiji ni cenzurirana. Švicarske poštne oblasti so uradno izjavile, da bi moral biti prehod pošte iz ene nevtralne dežele v drugo nevtralno deželo neovirana, kar je eno temeljnih načel mednarodnega poštnega dogovora. — Vendar so bile poštne vreče nevtralnih držav od bojujočih se držav odpirane in pregledane.

Švicarske oblasti tudi zatrjujejo, da pregledujejo Angleži nevtralne parnike na morju, da bi našli to pošto.

Preki sod na Španskem.

Madrid, Španjla, 9. marca. — Ker so delavci v neki livarni začeli velike nemire, ki so trajali že 36 ur, je bil danes razglašen preki sod v mestu Cartagena. Dva tisoč stavkarjev je napadlo livarno, ki jo je branilo 40 oroženih čuvajev, najetih od družbe, in nekaj vojakov. Pet stavkarjev je bilo ubitih in enajst teško ranjenih. Šest branilcev livarne je bilo ranjenih.

Brezplačno

dobe vsi naši naročniki v Pennsylvaniji knjižico "Nova postava za pomorščake delavce v Pennsylvaniji." Spisal je to knjižico Koos Unković, pravnik.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 96, Willock, Pa.
 I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
 II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
 Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
 II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
 Slagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
 Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1094 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEK, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVANSNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
 I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
 II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
 III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Lasker Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
 I. porotnik: MARTIN ŠTEFANIČ, Box 78, Franklin, Kans.
 II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 628 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No 2, Box 114, Bridgeport, O.
 I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
 II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA."

Pismo.

Narte Velikonja.

(Nadaljevanje.)

To se je godilo nekaj dni pred prihodom mlade gospe. Tisto jutro po njenem prihodu je običajni pogled oskrbniku Urbanu na polpopisanem popirju na mizi.

— In ne bom ga končal, če bo tako; ne končam ga, če ga ne prepisem sedaj!

Snoči je bilo mnogo dela; mlada gospa je prišla, in potem je bilo tekanje po gradu dolgo, dolgo časa. Pozno v noč je prišel Lipnik v svojo sobo. Nekam nezadovoljen je bil; se stol, ki je stal že deset let v kotu pred podobo Matere božje, se mu je zdel da ne stoji na pravem mestu, in gledal ga je toliko časa, da ga je nekoliko zasakal. In še potem ni bil zadovoljen.

Sam ni vedel, kaj ga vznemirja in draži. Iskal je v sobi zjutraj majhen nož in bil ves v skrbeh, ker ga ni takoj našel. Vzrok tega nemira in neprijetnega občutka pa je bil vsekakor sprejem gospe. Kdo kaj reče! Bila je prijazna, dala mu je roko, a vendar! Nekaj je manjkalo, čisto majčkna malenkost. In ne to, da ni nič naznanila, da pride, da je bil v gradu "nered", to ga ni dražilo, pač pa vse skupaj in posebno, posebno mu je bil neprijeten spomin na tistega človeka z napihanim obrazom, ki je napil lomil domač jezik in — "valil štrklje". Ta je bil tomlač in preko tomlača se razgovarjati je tako kakor izpovedovati se pri odkriti izpovednici, ko gledajo cele vrste romarjev izpovedniku in izpovedanec v obraz. Človek čuti, da ni vse tako prevedeno, kakor je bilo menjeno, in koliko stvari se razločno pove samo iz oči v oči.

Grofica se je držala, kot bi stala na ozkem stolu in morala nepremično varovati ravnotežje. Če se je nasmešila, se je razločno videl zob s pozlačenim vrhom, in to je Urbana prav vznemirjalo. V vsaki kretnji je kazala, da ga smatra za hlapca, in kolikor bolj se je delala prijazna, tem bolj je čutil Urban to razdaljo, ki jo hoče gospa poudariti; bila je dama, stara štiriindvajset let, ponosna in vajena ukazovati. Vse to, in povrh še tisti neznan človek, ki se je priklanjal in tomlačil.

— Čisto gotovo je to, kar pravi, narobe, — si je parkrat dejal in hotel seči v besedo. — Narobe, vse narobe. — Urban je čutil, da ga prvi hip skoraj sovraži.

— Zdaj je treba napisati, da že imamo v gradu tudi mlado gospo, zelo dobro gospo. Zakaj bi ne pisal "dobro"? Do zdaj ni slaba. In to, da ne zna jezika! Kakšen jezik je? Ni poljsko, ni češko. Kaj je? Laško, ni, francosko ni, angleško še manj. To bo hudo, ker ne zna drugega. Zmerom bo tomlač zraven.

— Še vsaj kregala ne bosta, — ga je tolažila žena in brisala sli-

ko svetega Janeza Nepomuka. Senca in skrb na moževem obrazu nista ušla njenemu pogledu.

— In če ji kaj ne bo po volji, bo najprej vpila nad tomlačem in ta bo kričal v mene. In kjer so trije, izve ves svet.

Stara gospa je poklicala k sebi in dejala: — Preproga ne leži prav. — In ko sem končal in uravnal preprogo, ki je bila že prej na mestu, je dejala: — Urban, to in to bomo pa naredili tako! — zmerom tako, ko je bilo že narejeno, in dasi je dobro vedela, da je že narejeno. Tako me je kregala, pa sem rekel:

— Če bo mogoče!

Urban je pripovedoval bolj sebi nego ženi.

— In sedaj, sedaj pa kar pride, ne da bi naznanila. Saj ni nič, a vendar; navada je bila taka!

Hudoval se je in nadaljeval pismo.

— Tisto o medalji izpustim? — je vprašal.

— Najbolje, ko se nič ne ve!

— Da, da, in zadrega, zadrega. No, da! — Kako smo se gledali, ko nas je stari Legvart povabil na kosilo! — "Naznanjam vam, da je moj Peter dovršil gimnazijo in maturo!"

— Bil je v realki....

— Dobro, pa tam — re, re.... naj bo! K srčci sem bi že na stopnicah izvedel, da je padel. Drugi so mu čestitali. Kako kisló se je držal!

— Meni se je smilil fant!

— Meni tudi, meni tudi, pa Legvart tudi....

Pripravil se je zopet k pismu: "Moji preljubi prijatelji...."

Pisal je dolgo, izpustil o medalji: "Zato je še zmerom čaš, veš, in oni morajo prej pisati. Ti si res opreznaj!"

Pa je nadaljeval:

— Oskrbništvo gradu je v redu; upam, da bo tudi zanj. Mlada gospa je dobra; samo jezika ne zna in težko se bomo razumeli, kar se oskrbnitva tiče.

— In niti ne veš ne, kako bo, — je dejala žena. — Počakaj še!

— Zdaj še stojim, in ni slabega ni napisanega. Ali je kaj slabega? Komu čez čast? Kaj to: — "Jezika ne zna". Ali je to greh, če jo je mati učila drugače kakor mene in tebe? Nič ne de. In vsak jezik je Bog ustvaril, da bi njegovo ime častili. V vseh jezikih bodi počestjen! Ptici pojo po svoje, živinca po svoje, hrošči po svoje, še ta muha na zidu, pa bi se človek spotal ob človeku, ki ga ne ume; vsak naj časti Boga, kakor mu je dano. In spotikati se bi bil greh.

Starec je vihtel s peresom po zraku ter, ves razgret ob tej razlagi, dokazoval s kretnjami in potezami v obrazu, kolike važnosti je to vprašanje.

— Vidiš, to je naredil Bog; — kar je naredil, je dobro, pa bi človek, ta neznan stvarca, popravljal in hotel drugače. In Bogu... Ni še končal, ko je potrkal na vrata, in preden sta se oskrbnikova odzvala, je že vstopil človek s tistim zoprim obrazom.

V čudni mešavici vseh mogočih

jezikov je s trudom in muko dopovedal, da kliče gospa oskrbnika.

— In kakšen jezik govori? — je vprašal oskrbnik, ko je priklimal, da je razumel.

— Kdo? — Jaz? se je zavalilo po ustih. — Jaz sem Martin!

— Ne, kakšen jezik govori gospa, milostna gospa grofica? — je ponovil vprašanje. — Človek mora rabiti lepe naslove; hudobni jeziki niso redki. — si je mislil.

— A? — se je zarežal Martin. — To je špansko.

— Naj bo; Bog bodi hvaljen tudi po špansko!

Odšla sta. Nad stopniščem v prvem nadstropju je čakala gospa. Martin mu je razložil, da želi "milostna gospa" vse videti. Zakaj oni "bodo biti" sedaj v gradu.

— Preveč bo za en dan!

Martin je pretolmačil odgovor. Gospe se je potemnilo lice. Urban je to dobro videl in ježno pogledal Martina. — Če človek sam ne zna jezika! Bog ve, kaj je dejal! — si je mislil.

Prišlo je veliko pregledovanje, gospa je imela v rokah veliki zapisnik in štela, gledala in nadzirala. Martin se je klanjal; zdelo se je, da mu obraz tako počni.

Urban je razkazoval in pojasnjeval. — Ali ne zaupa? — mu je parkrat svignilo skozi mozgane in pogled mu je ostal na pozlačenem zobu. — Nič, gospodinja je in pravico ima. A vendar, zakaj je prišla ravno zdaj?

In obšli so dvorišče, obšli skedenj, hlev, šrambo za žito. Tu je planila izpod velikega zaboja v kotu grda podgana. Gospa je vzkliznila in nevoljno vprašala, zakaj jih ne polove. Zakaj?

— Ali ni mačk pri hiši?

— Seveda so! — je odgovoril. a zamlčal, da vsaka mačka ne lovi podgan. Zajecel je nekaj nerodno zajecel o pasteh.

Šli so skozi vse sobe. V eni je bilo malo zadehlo.

— Zakaj se niso odpirala okna? — je vprašala gospa, tomlačil Martin in poslušal Urban.

— Zakaj? Okna se vedno odpirajo, a do zdaj je bila megla in... — Danes je lepo! — je dejala.

— Da, danes, a danes, da.... Pokazati je moral tudi svoje stanovanje. Vreme je bilo lepo. Zde lo se je, da je vsa pokrajina pod čistim steklom. Temnomodro zeleni zgodovi so se zrealili v njem, v ozadju visoka gora, čisto na obrežju bela skala. Ob njej se je zibal belo in rdečo pobarvan čoln.

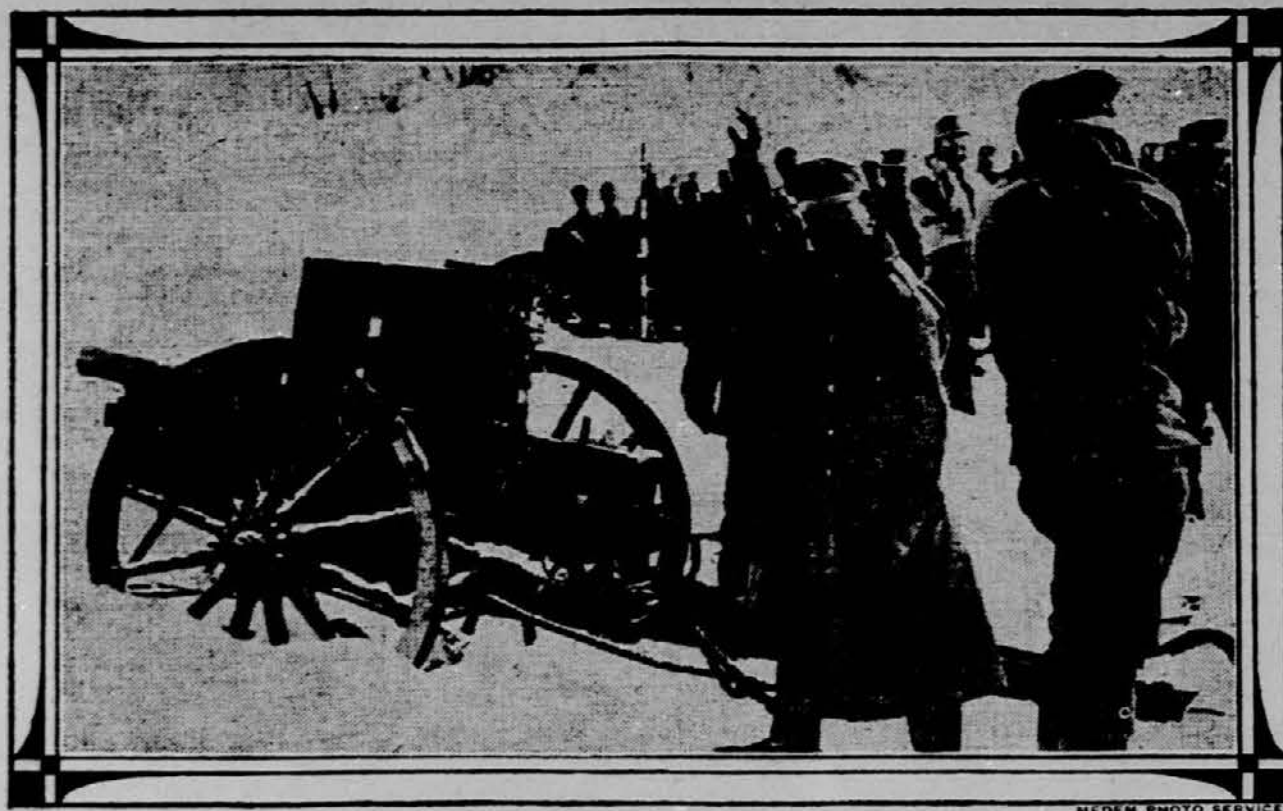
— Ko bi malo sedli, malo sedli, gospa grofica, kaj ne? — je hite-la stara oskrbnica. — Jej, gospa, kdo bi vas bil pričakoval. In v takem vremenu! Danes, danes je lepo! Dobro, da se niste prehladili, ta megla je nevarna, vpije se v kožo!

— Saj ne razume! — je opomnil mož ter se trudil, da bi dogl-nal, kaj gospa misli. Na njenem licu se je zrealil neizmeren ponos.

— To bomo naredili drugače! — je dejala, ko je odhajala. Na vratih je komaj vidno pozdravila. Starka ji je bila skoraj ponu-dila roko, a v zadregi in nekoliko užaljena jo skrla pod predpas-nik.

Šele opoldne se je končalo o-gledovanje. Dvakrat se niso uje-mali oskrbnikovi podatki z za-pisnikom. Pri mladih prašičkih dva sta bila poginila, odkar je bil napisan zapisnik, in pa pri no-vem plotu, kjer je bil račun mi-zarja manjši, nego je bilo napi-sano. Starec se je čutil ob tej strašni natančnosti ponižanega; opravičevati se je moral in s tol-

Avstrijska baterija ob italijanski fronti.

MEDIM PHOTO SERVICE

— In tako hitro! — je tarnala sama pri sebi.

— Zastran drv bo boljše, ma-ti; nositi ti ne bo potreba tako visoko! — je dejal Urban, ko je vstopila z naročajem polen.

Žena je vrgla polena v kot in ga molče pogledala. Njen pogled ga je čudno zmedel. Popravil se je na stolu in iskal nekaj v skat-li na tleh.

Nastal je molk. Po preteku par hipov je žena dejala:

— Glej, v kotu teče po zidu. Kaj bi rekel, kaj ob rekel Janez, ko izve... Jaz bom že presta-la, a ti, ti...

— Če sem do sedaj preстал mar-sikaj, bom še vnaprej; mislim, da ne bo treba dolgo.

Hotel je reči, da bo kmalu Janez namesto njega. Samo ta vojska, ta vojska... In v njenih mislih je bil zmerom Janez. Kd hodi, kaj dela, koliko trpi Janez.

Janezu pa se je bilo res posre-čilo, da je obrnil pozornost nase. Deset mož se je utrvalo preko po-bočja za njim; on se je vedno umi-kal in pazil na gospoda, ki se je urno plazil skozi grmovje.

— Vjeli ga bodo! — je skoraj zavpil in strašna razburjenost se ga je polotila; zakaj ob pobochju se je bližal drugi oddelk stru-gi, po kateri je bežal stotnik.

— Zdaj ali nikoli! — Razdalja je bila velika, Janez je videl tri črne pike, ki so žvigale skozi grmovje.

— Če pridejo na rob, ga zapa-zijo!

Na majhni jasi so obstali. Janez je potisnil nove patrone v puško in izprožil. Videl je, da so tri črne pike spet izginile v grm-ovje. Janez jih je pozorno iskal; za nekaj minut je čisto pozabil na patroljo, ki je lezla preko hri-ba. Majhna pika v strugi se je bi-la izgubila; stotnik je bil že za-vil okoli hribečka.

(Pride še.)

— In tako hitro! — je tarnala sama pri sebi.

— Zastran drv bo boljše, ma-ti; nositi ti ne bo potreba tako visoko! — je dejal Urban, ko je vstopila z naročajem polen.

Žena je vrgla polena v kot in ga molče pogledala. Njen pogled ga je čudno zmedel. Popravil se je na stolu in iskal nekaj v skat-li na tleh.

Nastal je molk. Po preteku par hipov je žena dejala:

— Glej, v kotu teče po zidu. Kaj bi rekel, kaj ob rekel Janez, ko izve... Jaz bom že presta-la, a ti, ti...

— Če sem do sedaj preстал mar-sikaj, bom še vnaprej; mislim, da ne bo treba dolgo.

Hotel je reči, da bo kmalu Janez namesto njega. Samo ta vojska, ta vojska... In v njenih mislih je bil zmerom Janez. Kd hodi, kaj dela, koliko trpi Janez.

Janezu pa se je bilo res posre-čilo, da je obrnil pozornost nase. Deset mož se je utrvalo preko po-bočja za njim; on se je vedno umi-kal in pazil na gospoda, ki se je urno plazil skozi grmovje.

— Vjeli ga bodo! — je skoraj zavpil in strašna razburjenost se ga je polotila; zakaj ob pobochju se je bližal drugi oddelk stru-gi, po kateri je bežal stotnik.

— Zdaj ali nikoli! — Razdalja je bila velika, Janez je videl tri črne pike, ki so žvigale skozi grmovje.

— Če pridejo na rob, ga zapa-zijo!

Na majhni jasi so obstali. Janez je potisnil nove patrone v puško in izprožil. Videl je, da so tri črne pike spet izginile v grm-ovje. Janez jih je pozorno iskal; za nekaj minut je čisto pozabil na patroljo, ki je lezla preko hri-ba. Majhna pika v strugi se je bi-la izgubila; stotnik je bil že za-vil okoli hribečka.

(Pride še.)

NAŠI ZASTOPNIKI,

kateri so pooblašteni pobirati naroč-nino za "Glas Naroda" in knjige, ka-kor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolica: Mihael Cirar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.

Denver, Colo.: Frank Skrabec.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Cutler, J. M. Rojtz, Frank Janesch in John Germ.

Salida, Colo. in okolica: Louis Cas-tello (The Bank Saloon).

Walsenburg, Colo.: Ant. Saffich.

Clinton, Ind.: Lambert Boudkar.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Woodward, Ia. in okolica: Lukas Podbregar.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

Duquesne, Ill.: Dan. Badovinac.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Joliet, Ill.: Frank Laurich, John Za-letel in Frank Bamlich.

Oglesby, Ill.: Matt. Hribnikov.

Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek in Math. Ogryn.

So. Chicago, Ill.: Frank Černe in Rudolf Požek.

Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Cherokee, Kans.: Frank Režisnik.

Columbus, Kans.: Joe Knafelc.

Franklin, Kans.: Frank Leskovec.

Frontenac, Kans. in okolica: Frank Kern in Rok Firm.

Kansas City, Kans.: Peter Schneller.

Mineral, Kans.: John Stale.

Mulberry, Kans. in okolica: Martin Kos.

Rings, Kans.: Mike Pencil.

Calumet, Mich. in okolica: Pavel Shaltz in M. F. Koba.

Manistigue, Mich. in okolica: Frank Kotzlan.

So. Range, Mich. in okolica: M. U. Likovich.

Aurora, Minn.: Josip Jurgina.

Chisholm, Minn.: K. Zgonc in Jakob Petrich.

Duluth, Minn.: Joseph Sharabon.

Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouze.

M. L. Kaph, Jos. J. Peshel in Louis M. Perušek.

Evelith, Minn.: Jurij Kotze.

Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel.

Hibbing, Minn.: Ivan Pouše.

Kittville, Minn. in okolica: Joe Ada-mich.

Nashwank, Minn.: Geo. Maurin.

New Duluth, Minn.: John Jerina.

Virginia, Minn.: Frank Hrovatic.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Klein, Mont.: Gregor Zovec.

Great Falls, Mont.: Math. Ulrich.

Red Lodge, Mont.: Joseph Jeraj.

Roundup, Mont.: Tomaž Paulin.

Gowanda, N. Y.: Karl Sternika.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.

Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. Marinič, Chas. Karlinger, Jakob Res-nik in John Prostor.

Barberton, O. in okolica: Math Kra-mar.

Bridgeport, O.: Frank Hočevar.

Colinwood, O.: Math. Slapnik.

Lorain, O. in okolica: J. Kume in Louis Balant.

Youngstown, O.: Ant. Kikelj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Allegheny, Pa.: M. Klarich.

Ambridge, Pa.: Frank Jakše.

Bessemer, Pa.: Louis Hribar.

Bradock, Pa.: Ivan Germ.

Burdine, Pa.: Rudolf Pleterssek.

Burdine, Pa. in okolica: John Ker-žisnik.

Canonsburg, Pa.: John Koklich.

Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk in John Zupančič.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Broughton, Pa. in okolica: A. Dem-sar.

Darragh, Pa.: Dragutin Slavič.

Dunio, Pa. in okolica: Frank Tre-bee.

Forest City, Pa.: K. Zalar in Frank Leben.

Farrell, Pa.: Anton Valentinčič.

Fitz Henry, Pa.: F. Gottlicher.

Greensburg, Pa. in okolica: Joseph Novak.

Irvin, Pa. in okolica: Fr. DemSar.

Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polanc.

Luzerne, Pa. in okolica: Anton O-solnik.

Meadow Lands, Pa.: Georg Schultz.

Monessen, Pa.: Math. Kikelj.

Moon Run, Pa.: Frank Maček.

Pittsburgh, Pa. in okolica: Z. Jakše.

I. Podvanski, I. Magister in U. R. Ja-kobich.

South Bethlehem, Pa.: Jernej Ko-privšek.

Steelton, Pa.: Anton Hren.

Unity Sta., Pa.: Joseph Škerlj.

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Braddock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VEHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, št. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, št. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebnosti ali neuradni pisma od strani članov se ne bodo ostrala.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA."

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA
J. S. K. JEDNOTE.PREMEMBE ČLANOV IN ČLANIC PRI SPODAJ NAVEDE-
NIH DRUŠTVIH.

Sv. Ciril in Metod, št. 1, Ely, Minn.

Prestopil k društvu sv. Jožefa št. 30, Chisholm, Minn.: Marko Latkovich, 82, 17219, 1000, 31.

Pristopili: John Vicić, 76, 18373, 500, 40.

Zopet sprejeti: John Horvat, 68, 164, 1000, 30; Gajo Oreškovich, 93, 16922, 1000, 20; Martin Petek, 57, 248, 1000, 41; Frank Zgone, 63, 1518, 1000, 35; Horvat Mary, 87, 14171, 1000, 24; Petek Mary, 27, 8036, 500, 49; Zgone Mary, 70, 9957, 500, 36.

Suspendirani: Filip Dujmovich, 81, 14941, 1000, 31; John Sterk, 77, 12605, 1000, 33.

Suspendirani: Geo Moorin, 66, 226, 1000, 32; John Francich, 69, 16205, 1000, 44; Jos. Božich, 70, 14968, 1000, 42; Moorin Katarina, 63, 8021, 500, 43; Božich Ana, 69, 14969, 1000, 43.

Sv. Barbare, št. 3, La Salle, Ill.

Zopet sprejeti: Sindić Nikola, 81, 13374, 500, 29; Gunde Anton, 76, 569, 1000, 27; Komar Martin, 68, 592, 1000, 35; Komar Frančiška, 75, 8181, 500, 31. — Suspendirani: Hren Martin, 96, 17817, 1000, 18; Mesojedec Geo, 93, 16358, 1000, 20; Remšak Frank, 89, 17258, 1000, 24; Zupaneich Frank, 89, 17657, 500, 25.

Suspendirani: Cindrić Nikola, 81, 13374, 500, 29; Gunda Anton, 76, 569, 1000, 27; Komar Martin, 68, 5921, 1000, 35; Komar Frančiška, 75, 8181, 500, 31.

Sv. Barbare, št. 4, Federal, Pa.

Pristopili: Anton Vozel, 1900, 18388, 1000, 16.

Sv. Marija Pomagaj, št. 6, So. Lorain, Ohio.

Odstopili: Frank Kristof, 92, 10500, 500, 16.

Sv. Cirila in Metoda, št. 9, Calumet, Mich.

Zopet sprejeti: John D. Stukelj, 66, 879, 1000, 41. — Suspendirani: Gostovich Geo, 84, 17662, 1000, 30; Palasko Paul, 83, 18011, 1000, 31; Simonich Josip, 66, 890, 1000, 37.

Zopet sprejeti: Anton Musich, 94, 17118, 1000, 19. — Suspendirani: John Plantz, 72, 853, 1000, 30; Ana Plantz, 83, 8315, 500, 23.

Sv. Stefana, št. 11, Omaha, Nebraska.

Suspendirani: Joe Kajin, 77, 3742, 1000, 25.

Sv. Alojzija, št. 13, Baggaley, Pa.

Suspendirani: Janko Soić, 77, 14391, 1000, 36.

Pristopili: Andrej Bukovich, 86, 18352, 1000, 30; Ignac Brodar, 96, 18353, 1000, 20; John Snajder, 86, 18354, 1000, 30; Ana Snajder, 92, 18355, 1000, 24. — Zopet sprejeti: Janko Pihler, 83, 18164, 1000, 32; Ivan Soić, 77, 14391, 1000, 30; Marija Ogrine, 88, 8458, 500, 18.

Suspendirani: Frank Vodopić, 95, 18133, 1000, 20.

Sv. Petra in Pavla, št. 15, Pueblo, Colo.

Suspendirani: Babich Ivan, 90, 1993, 1000, 19; Nared Andrej, 92, 18053, 500, 22.

Zopet sprejeti: Frank Kamarni, 87, 17279, 1000, 26.

Sv. Cirila in Metoda, št. 16, Johnstown, Pa.

Suspendirani: Frank Stefaneich, 75, 16425, 1000, 38.

Sv. Jožefa, št. 17, Aldridge, Mont.

Odstopili: Frank Versnik, 80, 10717, 1000, 28.

Prestopil k društvu sv. Stefana, št. 58, Bear Creek, Mont.: Joseph Elis, 84, 10274, 1000, 22.

Sv. Alojzija, št. 18, Rock Spring, Wyo.

Suspendirani: Dolinar Matevz, 88, 12131, 1000, 21; Ivaneich Bi-

kan, 86, 15180, 1000, 26; Lipar Alois, 88, 11159, 500, 21; Lipar Fran-

čiška, 91, 13711, 500, 19. — Odstopila: Skerl Helena, 77, 8714, 500, 29.

Zopet sprejeti: John Jančar, 80, 12515, 1000, 29.

Suspendirani: Fishar Geo, 64, 2659, 1000, 40; Kozale Anton, 85, 19736, 1000, 25; Pusold Edvard, 91, 6895, 1000, 16.

Sv. Alojzija, št. 19, Lorain, Ohio.

Pristopili: Matija Fux, 84, 18367, 1000, 32.

Pristopili: Frank Mahnič, 86, 18395, 500, 29.

Sv. Jožefa, št. 20, Gilbert, Minn.

Suspendirani: Anton Juhant, 69, 12174, 1000, 40; Anton Lop,

88, 5001, 1000, 18.

Zopet sprejeti: Anton Lop, 88, 5001, 1000, 18; Anton Juhant,

69, 12174, 1000, 40; Anton Mohar, 82, 14336, 1000, 29; Marija Mo-

har, 84, 14350, 500, 27.

Pristopila: Katarina Levstik, 83, 18386, 500, 32.

Prestopil k društvu sv. Jožefa, št. 85, Aurora, Minn.: Gustav

Sirea, 88, 7362, 1000, 19.

Sv. Jožefa, št. 21, Denver, Colo.

Suspendirani: John Tursich, 92, 12356, 1000, 17.

Sv. Jurija, št. 22, So. Chicago, Ill.

Zopet sprejeti: Brdar Geo, 72, 1538, 500, 30; Kolar Josip, 69,

10037, 1000, 39; Bukovina Josip, 79, 6167, 1000, 27; Supar Martin,

73, 7736, 1000, 34; Sime Krist, 69, 10203, 1000, 39; Smilanić Max, 67,

1597, 1000, 35; Brdar Maria, 82, 8842, 500, 24; Kolar Maria, 70, 14064,

1000, 41; Smilanić Maria, 70, 8870, 500, 36.

Zopet sprejeti: Makar John, 72, 1569, 1000, 30; Grahovac Tomo,

92, 12535, 1000, 22; Radošević Anton, 90, 15507, 1000, 22; Makar Je-

la, 74, 8862, 500, 32; Grahovac Eva, 92, 17871, 500, 22. — Suspendi-

rani: Supar Martin, 73, 7736, 1000, 34; Oberman Anton, 88, 5653, 1000,

18; Kalje Katarina, 82, 13619, 500, 28.

Suspendirani: Tomo Grahovac, 92, 12535, 1000, 18; John Makar,

72, 1569, 1000, 30; Anton Radošević 90, 15507, 1000, 22; Jela Makar,

74, 8862, 500, 32; Eva Grahovac, 92, 17871, 500, 22.

Sv. Ime Jezus, št. 25, Eveleth, Minn.

Pristopili: John Skof, 87, 18374, 1000, 29. — Suspendirani: Ko-

ren Franc, 67, 1702, 1000, 36; Haršič Jakob, 59, 1719, 1000, 43.

Pristopila: Ivana Blatnik, 80, 18412, 1000, 35.

Zopet sprejeti: Koren Frank, 67, 1702, 1000, 36; Haršič Jakob,

59, 1687, 1000, 42. — Suspendirani: Starin Peter, 80, 10197, 1000, 28.

Pristopila: Mary Dolinšek, 95, 18389, 1000, 21.

Pristopil k društvu sv. Jožefa, št. 85, Aurora, Minn.: Anton

Oven, 86, 17784, 1000, 28.

Sv. Stefana, št. 26, Pittsburg, Pa.

Zopet sprejeti: John Kral, 83, 14529, 1000, 28; Gasper Bitene, 86,

17741, 1000, 28; Geo Zepuhar, 59, 18161, 1000, 42; Ana Kral, 87, 14530,

1000, 24.

Zopet sprejeti: John Ogrizek, 76, 4087, 1000, 29; Katarina Ogriz-

ek, 80, 8966, 500, 26. — Suspendirani: Geo Sudetich, 80, 16879, 1000,

33.

Pristopili: Bernard Frank, 86, 18346, 1000, 30. — Zopet sprejeti:

Geo Sudetich, 80, 16879, 1000, 33. — Suspendirani: John Kral, 83,

14529, 1000, 28; Gasper Bittens, 86, 17741, 1000, 28; Geo Zepuhar,

59, 1816, 1000, 42; Ana Kral, 87, 14530, 1000, 24.

Sv. Mihaela, št. 27, Diamondville, Wyo.

Suspendirani: Gregor Hribar, 79, 10518, 1000, 29.

Prestopil k društvu sv. Stefana, št. 58, Bear Creek, Mont.: Mar-

tin Žibert, 83, 12483, 500, 29.

Sv. Marija Danica, št. 28, Sublet, Wyo.

Črtan: Frank Sedmak, 79, 11145, 1000, 30.

Prestopil k društvu sv. Mihaela, št. 27, Diamondville, Wyo.: An-

drej Peternel, 72, 3160, 1000, 35; Johana Peternel, 80, 8992, 500, 26.

Sv. Jožefa, št. 29, Imperial, Pa.

Zopet sprejeti: Mali Anton, 91, 17442, 1000, 23; Potočnik John,

87, 12362, 1000, 22; Potočnik Mary, 85, 15724, 500, 27. — Suspendi-

rani: Brečić Josip, 85, 13710, 500, 25.

Zopet sprejeti: Matija Grohar, 78, 15722, 500, 34. — Suspendi-

rani: Frank Mali, 95, 17360, 1000, 19; Anton Mali, 91, 17412, 21,

1000, 22; John Potočnik, 87, 12362, 1000, 23; Mary Potočnik, 85,

15724, 500, 27.

Sv. Jožefa, št. 30, Chisholm, Minn.

Prestopil k društvu sv. Marija Trsat, št. 109, Keewatin, Minn.:

Anton Turk, 81, 17666, 1000, 33.

Zopet sprejeti: Ciprijan John, 72, 15866, 1000, 40; Debelak

John, 90, 16757, 1000, 23; Laurich John, 81, 6485, 1000, 26. — Sus-

pendirani: Jakše Josip, 77, 1952, 1000, 25; Miklaueich Ignat, 80,

4140, 1000, 25; Pozar Franc, 90, 10746, 1000, 18; Jakše Marija, 82,

4041, 500, 24; Miklaueich Ivana, 84, 9055, 500, 22.

Prestopil k društvu sv. Janeza Krstnika, št. 37, Cleveland, O.:

John Champa, 82, 17839, 1000, 32.

Pristopili: Anton Dejak, 85, 18396, 1000, 31; Louis Kozina, 83,

18397, 1000, 33; Matevž Trdan, 89, 18398, 1000, 27.

Zopet sprejeti: Miklaueich Ignac, 80, 4140, 1000, 25; Mikla-

ueich Johana, 84, 9055, 500, 22. — Suspendirani: Zlatorepec John,

87, 11024, 1000, 21; Vardnar Frank, 90, 13724, 1000, 20; Falica Mi-

hael, 68, 11691, 1000, 41; Zajc Frank, 79, 1986, 1000, 28; Hren Frank,

78, 416, 1000, 29; Balich Ely, 82, 6762, 1000, 25; Hren Milka, 85,

9036, 500, 21; Crnof Marija, 64, 9034, 500, 40.

Sv. Alojzija, št. 31, Braddock, Penna.

Pristopili: Josip Ivšić, 94, 18399, 500, 22; Simon Levstik, 93,

18400, 500, 23.

Suspendirani: Pangerc Rupert, 77, 10517, 1000, 31.

Sv. Marija zvezda, št. 32, Black Diamond, Wash.

Zopet sprejeti: Kresovich Andrej, 88, 15990, 1000, 25; Kreso-

vich Anton, 83, 16004, 1000, 30; Maljevac Anton, 85, 16808, 1000,

28; Maljevac Marija, 92, 16816, 500, 21. — Suspendirani: Komar

Josip, 77, 2106, 1000, 25; Komar Frančiška, 80, 9201, 1000, 31; Frol

Josip, 82, 15989, 1000, 31.

Pristopili: Anton Kral, 80, 18292, 1000, 35.

Suspendirani: Kresovich Andrej, 88, 15990, 1000, 25; Kresovich

Anton, 83, 16004, 1000, 30; Maljevac Anton, 85, 16808, 1000, 28;

Stemac Joseph, 87, 17425, 1000, 27; Maljevac Mary, 92, 16816, 500, 21.

Zopet sprejeti: Jos. Frol, 82, 15989, 1000, 31; Josip Komar, 77,

2106, 1000, 25; Franca Komar, 80, 9201, 1000, 31.

Sv. Barbare, št. 33, Trest, Pa.

Prestopili k društvu sv. Pavla, št. 116, Delmont, Pa.: Frank

Božnar, 88, 16458, 500, 25; Frank Podobnik, 84, 17367, 500, 30; Pa-

ul Strehar, 87, 14755, 1000, 24.

Sv. Petra in Pavla, št. 35, Lloydell, Penna.

Zopet sprejeti: Vernik John, 71, 10642, 1000, 37.

Sv. Alojzija, št. 36, Conemaugh, Pa.

Pristopili: Geo Smokvina, 75, 18356, 1000, 41; Josip Turk, 96,

18357, 1000, 20.

Sv. Janez Krstnik, št. 37, Cleveland, Ohio.

Zopet sprejeti: Straus Anton, 84, 14752, 1000, 27; Slabie Josip,

70, 14336, 1000, 41; Tomažin Domjan, 85, 16871, 1000, 29; Tekaučič

Jacob, 88, 4857, 500, 18; Lunder Josip, 79, 6859, 1000, 28; Lunder

Frančiška, 87, 9397, 500, 20. — Suspendirani: Jeve Ciril, 95, 9902,

1000, 18; Leskovec Frank, 84, 12295, 500, 25; Lustrik Peter, 87, 17743

1000, 27; Mirtich Andrij, 96, 17052, 1000, 17; Modič Frank, 92, 17909

500, 22; Skulj Josip, 67, 4508, 1000, 39; Skulj Uršula, 79, 9418, 500,

27; Jernejčič Ivana, 76, 9902, 500, 31.

GEO. L. BROZICH, tajnik.

OPOMBA: Poleg članovega imena navedene številke značijo: Prva leto rojstva, druga certifikatno številko, tretja zavarovano svoto, četrta razred.

Ujetniški tabori v Sibiriji.

Poblaščenec ameriške vlade si je ogledal v Sibiriji tabore vojnih ujetnikov in je o teh posetih poročal obširno.

O Tomskem taboru poroča, da je tam nastanjenih 20.088 ujetnikov. Med 483 častniki jih biva 75 v zidanem poslopju, ki je rabilo pred vojno v stan ruskim častnikom. V vsaki sobi stanujejo štirje častniki, stanovanja so prostorna in čedna in o ravnanju z njimi se večinoma pritoževala niso. Častniki, ki so v Tomsku nastanjeni po privatnih hišah, uživajo celo različen pristoj. Lahko se izprehajajo po prostornih

Mali junak.

Iz spominov neznanca.

Ruski pisatelj F. M. Dostojevskij.

Bilo mi je enajst let, ko so me meseca julija poslali obiskat s rodniška T—va v podmoskovski vasi. Imel je tedaj T—v na posejnih kakih petdeset ljudi, če ne več. Ker jih ravno nisem štel, se ne spominjam več natančnega števila. Bilo je hrupno in veselo. Zdelo se ti je, da se obhaja praznik, ki se je začel samo zato, da nikoli ne preneha. Imel si vtis, da se je naš gostitelj, zamek, da se je najkrajšem času požene vse svoje ogromno premoženje; in res se mu je pred kratkim posrečilo uresničiti to nakano, to je zapraviti vse do zadnje pičice, do zadnjega novčiča. Vsak trenutek so dohajali novi gostje; saj pa je bila Moskva pred nosom, oddaljena par korakov, tako da so odhajajoči delali samo prostor novodošlecem, praznik pa je nemoteno nadaljeval. Zabava je sledila zabavi in domisljam ni bilo ne konca ne kraja. Zdalj jezdenje po okolici v celih tropah, zdaj izleti v borovje ali pa po vodi, pikniki, obedi na prostem; večerje na obširni hišni terasi, obhajenji s tremi vrstami dragocenih cvetlic, ki so napolnjevale s svojimi vonjavami sveži nočni zrak, pri sijajni razsvetljavi, valed katere so se naše dame, že itak same lepote, zdele še prelestnejše s svojimi iskričastimi očmi, s svojimi križajčimi se, razposajenimi, kot zvonček zvonkega smeha polnimi pogovori; potem plesi, godba, petje. Če se je neko čemerilo — žive slike, uganke, pregovori, domače gledališče. Nastopali so sijajni govorniki, pripovedovalci, šaljevi.

Nekoliko oseb se je posebno odlikovalo. Razume se samo ob sebi da so bila obrekovanja in spletke na dnevnem redu, ker brez njih bi svet sploh ne imel obstoja in bi milijoni ljudi pomrli od dolgega časa kot muhe. Ker pa mi je bilo tedaj še enajst let, se nisem brigal za te osebe, ker vsa moja pozornost je bila obrnjena drugam. Sicer sem zapazil marsikaj, toda daleko ne vsega, dasi sem se pozneje marsičesa spomnil. Edino le sijajna stran slike je zanimala moje otroške oči: oduševljenje, kakor hrup, — vse to, česar dolej se nisem videl niti slišal, in me tako prevzelo in začudilo, da sem bil prve dni kar v omotici in da se je v moji majhni glavi vse vrtele.

Vedno govorim le o svojih enajstih letih, pa saj sem bil res še otrok. Marsikateri teh lepih žensk ni niti v glavo prišlo, da bi povprašala po moji starosti, ko me je ljubkovala. Toda — čudovito! Meni samemu nerazumljivo čustvo se je že zbudilo v meni. Neke toleje še nepoznanega in neznanega je šuštel po mojem sreu. Zakaj mi je sree včasih gorelo in trepetalo kakor prestrašeno in mi sililo nepričakovano rdečico v obraz? Bili so trenutki, ko sem se nekako sramoval in bil zelo razžaljen radi raznih svojih otroških predpravice. Drugič zopet se me je polasalo nekako začudenje in u-hajal sem tja, kjer me ni mogel nihče videti, kakor da si želim odahniti in se nečesa spomniti, nečega takega, kar sem po svojem mnenju dotlej prav dobro vedel, sedaj pa hipoma pozabil, ki pa mi je tako potrebno; da brez tega za sedaj sploh ne morem nastopiti in nikakor se shajati.

Dozdevalo se mi je naposled, da sem vsem utajil nekaj, česar bi za nič in nikomur na svetu ne povedal, zatem, da je mene, malega dečka, sram do solz. Začutil sem kmalu sredi viharja, ki me je obdal, nekako osamelost. Bili so tam tudi še otroci, toda vsi ali dosti mlajši ali pa mnogo starejši od mene; sicer mi je bilo prav malo do njih. Seveda bi se meni sploh ničesar posebnega ne zgodilo, da nisem bil v takem izjemnem položaju. V obeh vseh teh krasnih dam sem bil še vedno ono malo, neopredeljeno bitje, katero smpatam rade pobožajo in se z njim poigravajo kot z malimi punčkami. Zlasti ena med njimi, očarujoča plavalaska, z bujnimi in gostimi lasmi, kakršnih nisem nikoli več pozneje in jih gotovo nikdar več ne bom videl, se je očividno začela, da me ne pusti pri miru. Smeh, ki se je razlegal okoli nje, ki ga je vzbujala s svojimi rezkami, razposajenimi domisljam mi na moj račun, kar ji je bilo v očividno naslado, je mene spravljalo v zadrego, njo pa v radost. V penziji sta bi jo gotovo vse tovarnice imenovala porednico. Bi-

la je čudovito lepa in bilo je nekaj v tej lepoti, ki je kar sililo v oči na prvi pogled. Niti najmanj ni bila podobna tistim prilekavim, sranežljivim plavalaskam, belim kot volna in nežnim kot bele miške ali pastorske lere. Rasti je bila srednje. Života malec polnega, toda nežnih, lahkih, čudovito začrtanih obraznih potez. Nekaj kot blisk svigajočega je bilo v tem obrazu; saj pa je bila sploh vsa polna ognja. Živahna, hitra in lahka. Iz njenih velikih oprtih oči kakor da so sipale iskre; žarele so kot demanti. Za ves svet ne menjam takih modrih, iskrenih oči z nobenimi črni, naj si so bolj kot najbolj črni andaluški pogled. Ni malo vam ni moja plavalaska zaostajala zasono znamenito brunetko, ki jo je opeval znan in izboren pesnik, ki se je vrhu tega še v tako krasnih verzih zaklet vsej Kastiliji, da je pripravljen polomiti si kosti, da bi mu bilo le dovoljeno, da se dotakne samo s koncem prsta mantilje svoje lepote. V dopolnilo naj še navedem, da je bila moja krasotica najvselejša živa lepota na svetu, da se je najbolj razposajeno smejala, da je bila najgajva kot dete, dasi je bila že pet let poročena. Smeh ni ostavljal nje-nih ustnic, svežih kot sveža jutranja vrtnica, ki je pravkar odprla prvim solničnim žarkom svoj rdeči, vonjajoči popek, na katerem se še niso posušile debele, mrzle rosne kaplje.

Spominjam se, da se je vršila drugi dan po mojem prihodu domača predstava. Dvorana je bila, kakor pravijo, nabita do zadnjega kotička in niti enega prostora ni bilo praznega. Ker sem se bil slučajno nekoliko zapoznil, sem bil primoran naslajati se nad igro stoji. Toda vesela igra me je vlekla vedno bliže in neopazeno sem se prerinil do prvih vrst, kjer sem naposled tudi obtičal ter se naslonil na naslonjalo sedišča, na katerem je sedela neka dama. Bila je to moja plavalaska; toda telaj se nisva bila znana. In tako sem se nenadoma zagledal v njeno čudovito zaokrožena, zapeljiva, polna, hla kot mlečne pene ramena, dasi mi je bilo vseeno: ali gledati čudovita ženska ramena ali pa čepec s škrlatnimi pentljami, ki je skrival sivoloko glavo častitljive dame v prvi vrsti. Poleg plavalaske je sedela prezelra gospodična, ena tistih, ki se rade, kar sem imel pozneje priliko pogostoma opaziti, sukajo okoli lepih mladih žensk, zlasti takih, ki ne gonijo od sebe mladine. Toda pustimo to. Tule gospodična je opazila moje opazovanje, se nagnila k sosedu in ji hihitaje šepnila nekaj na uho. Sosedu se je takoj obrnila, in pomnil, da so njene žareče oči v polumraku takoj zabliškale name, da sem se, na kaj takega nepripravljen, zdrazil, kakor da sem se opekel. Krasotica se je nasmehnila.

„Ali vam igra ugaja?“ me vpraša in mi lokavo in posmehljivo zre v oči.

„Da“, odvrnem in jo še vedno gledam začuden, kar ji je vidno ugajalo.

„Zakaj pa stojite? Utrudite se. Ali nimate sedišča?“

„Ravno to je, da ga nimam“, ji odvrnem bolj prezet od te o-koliščine, kot od iskrometnih oči lepote, in se silno razveselim, da sem našel naposled dobro sree, kateremu morem potožiti svoje gorje. „Iskal sem že, toda vse je zasedeno“, pristavim, kakor da se pritožujem, da so vsi stoli zasedeni.

„Pojdi sem“, mi reče živahno, odločna v vseh svojih sklepih, kakor sploh odločna v vsaki svoji blazni ideji, ki bi ji škofila v nje-nih vseh muh polno glavi, „pojdi sem in sedi mi na kolena!“

„Na kolena...!“ ponovim v zadregu.

Povedal sem že, da so me moje predpravice začele resno žaliti in me peči. Ta je pa kot nalašč prekašala daleko vse druge. Omenim naj, da sem bil že itak vedno plašen in sramežljiv deček, tedaj pa sem se še nekako posebno jel plašiti žensk; zato sem tudi prišel v tako silno zadrego.

„Seveda, na kolena! Zakaj mi ne maraš sesti na kolena!“ je silila, se vedno bolj in bolj smejala, da je naposled prešla v grohot, bogvedi zakaj, morebiti radi svoje domislje ali iz veselja, da me je spravila v tako zadrego; sicer pa ji je bilo ravno tega potreba. Rdečica me je obšla in zmedeno sem obračal oči naokoli, kam bi ušel. Toda prehitela me je; kajti vjela me je za roko, samo zato, da bi ji ne ušel. Potegnila jo je k sebi, jo k mojemu največjemu začudenju povsem nepričakovano stisnila v svojih porednih

vročih prstih in mi jela lomiti prste s tako silo, da sem moral napenjati vse svoje moči, da nisem zakričal in delal pri tem presnešne obraze. Vrhu tega sem prišel v strašno začudenje, strmeje in celo grozo pri spoznanju, da se najdejo take smešne in zle dame, ki govore z dečki take neumnosti, pa še tako hudo ščipljejo, bogvedi zakaj in kar javno. Najbrže je moj nesrečni obraz izražal vse moje strmenje in nepojmovanje, ker mi je šaljivka hohotala v oči kot nora, obenem pa vedno huje in huje ščipala in lomila moje revne prste. Bila je vsa izžehčana vedno radosti, da se ji je vendar posrečilo nakuriti jo, spraviti v zadrego bednega dečka in ga popolnoma osmešiti. Moj položaj je bil obupen. Prvič: žarel sem sramu, ker se je vsa okolica obrnila k nama, nekateri strmeč, drugi s smehom, ker so takoj spoznali, da je lepoteča zopet eno uganila. Drugič: bil bi na vsoto moč rad kričal, ker mi je lomila prste tako neumljeno ravno zato, ker nisem kričal; toda sklenil sem kot Spartane prenašati bolečino iz strahu, da s krikom ne napravim zmešnjave, po kateri sam ne vem, kaj bi bilo z menoj. Docela obupan sem začel naposled boj in jel na vsoto vleči k sebi svojo lastno roko, toda tiranka moja je bila močnejša. Naposled se nisem mogel vzdržati in sem zakričal — ravno tega je čakala! Takoj me je spustila in se obrnila, kakor da ni bilo nič, kakor da je ni nakurila ona, ampak kdo druga, kakor kak solar, ki jo, da mu učitelj le hrbet obrne, že kakšno nakurje v sosesstvu: ali vsehne kakoga slabotnega dečka, ali mu da stunek pod rebra, mu stopi na nogo, mu izpodnese komolec in se takoj obrne, napravi pazljiv obraz, se zaglobi v svojo knjigo ter pusti razjarjenega gospoda učitelja, ki je planil kot jastrebov, ki je začutil nemir, z dolgin in nepričakovanim nosom.

Toda na moje sree je vzbujala ravno tedaj občno pozornost mojsriska igra našega gostitelja, ki je nastopil v predstavlajoči se igri, neki Seribejevi komediji, v glavni ulogi. Vse je zaploskalo, jaz pa sem porabil ta hrup in smuknil iz vrste ter zbežal na drugi konec dvorane prav v nasproti ležici kot, odkoder sem, potuhniši se, za stebrom gledal z grozo tja, kjer je sedela kovarna lepoteča. Še vedno je hohotala zakrivajoč si z robcem ustnice. In še dolgo se je obračala, me iskala po vseh kotih; najbrže ji je bilo zelo žal, da se je najin čudni spopad tako hitro končal, in razmišljala, kako bi se kakšno uganila.

Tako sva se seznanila, in od tega večera me ni pustila niti za trenutek pri miru. Zasedovala me je čezmerno in brezsrčno ter postala preganjalka, tiranka moja. Vsa komičnost njenih postopkov je bila v tem, da se je hlinila čez usesa zaljubljenosti vame in me javno smešila. Razumem, da je bilo vse to meni, pravemu divjaku, do solz težko in protivno; parkrat me je spravila v tako kritičen in resen položaj, da sem bil pripravljen spopasti se s svojo kovarno oboževaljico. Moja naina zadrega, moja obupna nevolja ji je dajala nova krila pri preganjanju brez konca in kraja. Ni poznala usmiljenja, jaz pa nisem vedel, kam naj se ji skrijem. O-koli naju razlegajoči se smeh, katerega je znala tako spretno izvajati, jo je še bolj podžgal k novim norčijam. Naposled pa so začeli uvidevati, da gredo njene šale malo predaleč. In res si je, kolikor se sedaj spominjam, že malo preveč dovolila s takim otrokom kot sem bil jaz.

Toda bila je že takega značaja. Očividno je bilo, da so jo preveč razvajali. Slišal sem pozneje, da jo je najbolj razvajal njen mož zelo debelšen, zelo majhen in zelo rdeč človek, zelo bogat in navidez zelo zaposlen; uren, skrbč, dveh ur ni mogel vstrajati na enem mestu. Vsak dan se je vozil od nas v Moskvo, čvčasili celo dvakrat, in vedno, kakor je zatiral, po opravih. Težko je bilo najti veselejše in dobrodušnejše fiziognomije kakor je bila ta komična in vendar vedno solidna fiziognomija. Ne samo, da je ljubil ženo, da je vzbujal že pomilovanje, ampak se ji je celo klanjal kot maliku.

Ničesar ji ni odrek. Prijatelj in prijatelj je imela vse polno, prvič, ker so jo vsi ljubili, drugič, ker je bila prava vetrnjakinja in je bila tudi sama kaj malo izbirena pri izbiranju prijateljev svojih, dasi je imela dosti bolj resen značaj, kakor bi se dalo domnevati pri vpoštevajanju vse-

ga, kar sem dosegal od nje povedal. Toda med vsemi prijateljicami je ljubila in odlikovala mlado damo, daljno sorodnico svojo, ki je bila tedaj tudi v naši družbi. Družila ju je nekaka nežna in fina vez, ena onih vez, ki nastanejo pri srečanju dveh včasih docela nasprotnih si značajev, katerih eden je i strožji i globlji i čistjši kot drugi, medtem ko se mu drugi, svest si vse vzvišenosti njegove nad seboj, s popolno udanostjo in s plemenitim čustvom samooceene drage volje podčinjuje in kakor srečo zapira njegovo prijateljstvo v sree svoje. Tedaj se začenja na eni strani ona nežna in plemenita finost v medsebojnem obhajevanju takih značajev, ljubav in skrajna priljudnost, na drugi pa ljubav in spoštovanje, spoštovanje, ki prehaja v nekaj strah, bojazan za samega sebe v oči o-nega, ki ga tako visoko ceniš, in v ljubosumnost, strastno hrepenenje, z vsakim korakom v življenju vedno bliže in bliže prihajati k sreči njegovemu. Bili sta si enaki let, toda med njima je bila neizmerna razlika v vsem, vstevši lepoto. Gospa M-x je bila tudi zelo lepa, toda v njeni lepoti je bilo nekaj, kar jo je rezko delilo od tople lepš žensk; bilo je nekaj v njenem obrazu, kar si je na prvi pogled nepremagljivo osvajalo vse simpatije, ali bolje povedano, kar je vzbujalo plemenito, vzvišeno simpatijo v onem, ki jo je srečal. So taki srečni obrazi. V njeni bližini se je čutil vsakdo boljše-ga, nekako svobodnejšega in živahnejšega, dasi so njene oči, velike oči, polne ognja in sile, zle plašno in nemirno kakor v neprestanem strahu pred nečem sovra-nim in groznim. In ta čudna plaho-st je s tako tugo trenutkoma zastirala njene tihe, krotke poteze, spominjajoče na svetle obraze italijanskih madon, da si se pri pogledu na nje razžalostil, kakor da je njena žalost tvoja žalost. To bledo, sluhšano obličje, na katerem so se še tako čisto svetli-kali skozi neoporečno krasoto čistih, pravihlin potez in skozi otož-no strogost neme, zadrževane tu-ge prvotni otroško-jasni obrisi — podobna še nedavne, zaupljive do-be in znatni naivne sree; ta mir-ni, toda pohljeni, trepetajoči u-smev — vse to je presenečalo vsa-kogar in zbujalo tako naravno so-čutje do te ženske, da se je neho-te v vsakem sren porodila slad-ka, žarka skrbljivost, ki je že iz-daleč govorila njej v prilog in se v tujini mislila nanjo. Zdelo se je pač, da je naša krasotica molčeka in zaprta vase, čeravno ni bilo bolj pozornega in ljubčega bitja, kadar je kdo potreboval sočutja. So ženske, ki so nekatere posvetne usmiljene sestre. Ni jim mogče ničesar skriti, namreč ničesar, vsled česar krvavi in boluje duša. Kdor trpi, naj se smelo in zaup-ljivo k njim zateče in naj se ne boji, da jim bo v napotje, ker le malokdo nas ve, koliko neskon-čno-potrpežljive ljubezni, sočutja in vseodpušanja napolnjuje marsikatero žensko sree. Cele za-klade simpatij, uthe, nadej hra-njo ta čista, tako čisto in sama potrta in ranjena srea, — ker sree, ki mnogo ljubi, mnogo togu-je, — kjer pa je rana skrbno pri-krita radovednemu pogledu, ker globoko gorje najčesteje molči in se skriva. Ne straši jih ne globo-šina rane, ne guoj njen, ne smrad njen, kdor se k njim zateče, ta jih je že vreden; pa saj se one ne-kako rode za junaške čine... Gos-pa M-x je bila visoke postave, vitka in stasita, skoraj malec pre-vitka. Vse njeno kretanje je bilo nekako neumerjeno, zdaj počas-no, lahno in celo nekako častljivo, zdaj otroško naglo; obenem pa je pri vsakem njenem gibu stopala na dan neka plašna pohlavnost, nekaj nekako trepetajočega in brez obrambe, ki pa nikogar ne prosi in moleduje zaščite.

Povedal sem že, da so me grde šikane kovarne plavalaske spravl-jale v zadrego, me rezale v sree in me mučile do krvi. Temu pa je bil še drug, tajen, čuden, neumen vzrok, katerega sem skrival, za katerega sem trepetal kot list na veji; in samo pri misli nanj sem, sam sameat s pobešeno glavo kje v kakem skrivnostnem, temnem kotu, kamor ni mogel prodreti in-kvizitorski, zasmehljivi pogled nobene modrooke navihanke, sem sam pri misli na to stvar jedva dihal zmedenja, sramu in bojazni, z eno besedo: bil sem zaljubljen; kaj, zaljubljen, to je neumnost, to ni moglo biti! Toda zakaj je bilo med vsemi obrazi, ki so me obdajali, samo eno obličje pred-met mojega zanimanja? Zakaj je le njej sledil moj pogled, dasi mi je bilo tedaj prav malo do tega, da bi si ogledoval dame in se se-

znajal z njimi? Godilo se je to največkrat take večere, ko nas je vse zaprlo slabo vreme v sobe in ko sem jaz, potuhniši se samot-no kje v kakem kotu dvorane, brezizrazno zrl na svojo okolico, ker nisem imel drugega posla; kajti redko je kdo razven moje zasledovalke govoril z menoj. In bilo mi je take večere nestrujno dolgega. Tedaj sem motril obda-jajoče me obraze, prisluškoval po-govorom, katerih včasih niti pi-čice nisem razumel, in tedaj so mirne oči, krotki nasmeh in pre-letni obraz gospe M-x (ker bila je to ona) bogvedi zakaj vzbudili moje zanimanje in me očarali, in ni se dal več izbristati iz mojega spomina ta nenavadni, neoprede-ljeni, toda nedolžno-sladki vtis. Često se je nisem mogel cele ure nagledati: proučil sem vsako nje-no kretajo, vsak njen gibljaj, o-pazil vsako vibracijo njenega do-nečega, srebrnega, nekoliko za-molklega glasu; — in čudovito! Vse moje opazovanje me je pri-vedlo, ne vstevši plašnega in sladkega vtisa, do nedosegljive radovednosti. Zdelo se je skoraj, da hočem priti na dan neki skriv-nosti.

(Pride se).

Želim izvedeti za naslov svojega strica PETRA ZIHERLA Doma je iz Slepička pri Mokronogu na Dolenjskem. V Ameriki bi-va že približno 3 leta. Čula sem, da je nekje v Wisconsinu. Kdor izmed rojakov ve za njegov na-slov, naj ga mi naznani, ali naj se sam javi, ker poročati mu imam važnosti iz starega kraja. Mary Setina, 702 Holmes Ave., Indianapolis, Ind. (9-11-3)

VABILO
K
ČAROVNIŠKIMA
PREDSTAVAMA,
ki ju bo priredil
PROFESOR JOSIP ZIMA
v nedeljo dne 12. marca 1916
ob 4. uri popoldne in ob 8. zvečer
v prostorih rojaka Leo Struklja,
193 Kniekerbocker Avenue,
Brooklyn, N. Y.

Rojaki in rojakinje iz Greater New Yorka in okolice najljudo vabim, da se teh predstav polno-številno udeležijo. Proizvajal bom poleg več zanimivih iger s kartami, irakovi, grlico, kanalčki, roč-ki in bodalom tudi šest čisto no-vih komadov, katerim se bo goto-vo vsak čudil. Jaz jamčim vsake-mu, da bo zadovoljen, ker igral bom komade, ki jih še nikdar ni-ste videli.

Za obilen obisk se priporočam.
S spoštovanjem

JOSIP ZIMA,
(9-10-3) profesor čarovništva.

Slovenako-Amerikanski
KOLEDAR
ZA LETO 1916
Cena mu je
35c.

Dobi se pri:
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY,

62 Cortlandt St., New York

U salogi ga imajo tudi

nekateri naši zastopniki:

Frank Sakser podružnice

6104 St. Clair Ave., Cleve-

land, Ohio.

Charles Karlinger, 3942

St. Clair Ave. Cleveland, O

Fr. Leakovic, Box 44, -

Franklin, Kans.

Ivan Pajk, 465 Chestnut

St., Conemaugh, Pa.

L. Balant, 112 Sterling

Ave., Barborton, Ohio.

M. Ogrin, 12 - 10th St., N

Chicago, Ill.

H. Svetlin, 1016 St. Clair

Ave., Sheboygan, Wis.

Alois Rudman, 737 Hol

mes Ave., Indianapolis, Ind

M. Klarich, 832 E. Ohio

St., Pittsburgh, Pa.

M. Perušek, Ely, Minn. In

več drugih naših zastopni-

kov po drugih naselbinah.

Fr. Černe, 9534 Ewing

Ave., So. Chicago, Ill.

Rok Firm, Frontenac

Kansas.

Jakob Petrič, Chisholm

Minn.

Frank Gabrenja, John

stown, Penna.

Louis Vesel, Gilbert, -

Minn.

Mat. Kamp, La Salle, Ill

Frank Skok, 438 - 63 Ave

West Allis, Wis.

Na uslugo smo vam.

Če hočete boljše uspevati v svoji trgovini na ta način, da si preskrbite električna znamenja ali lepše razsvetljena izlozbona okna — če hočete znižati svoje stroške na ta način, da boste rabili več ekonomične sile — če hočete razsvetliti svoje stanovanje na lepši in privlačnejši način — pogovorite se z nami.

Preskrbeli vam bomo električne sile za svetlobo, gorkoto in silo.

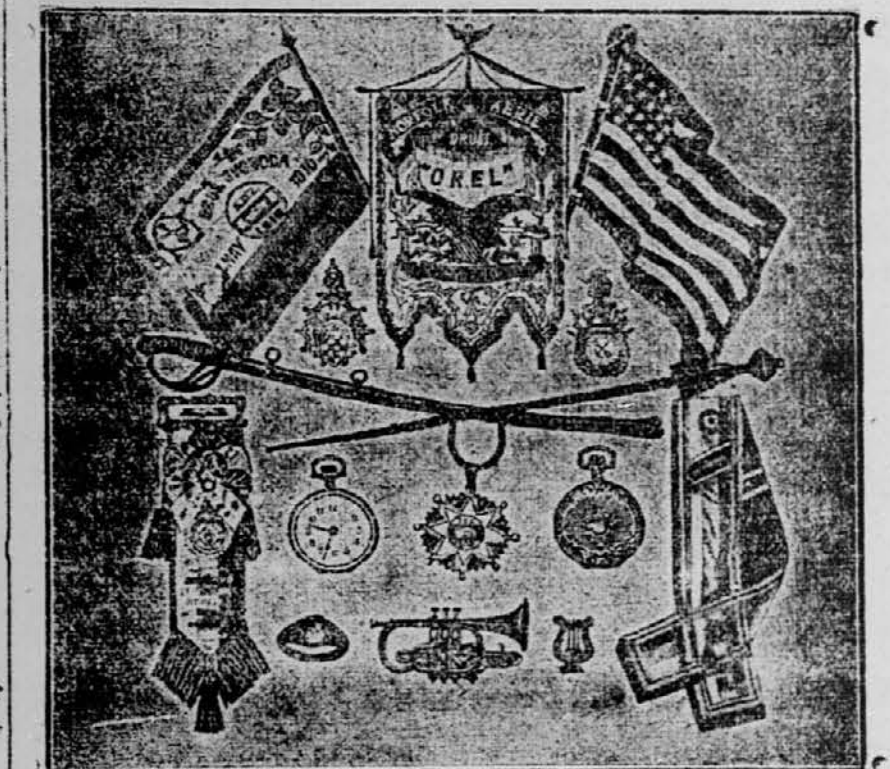
Zastopnik naše tvrdke vas bo na željo obiskal. Pišite ali telefonirajte takoj.

The New York Edison Company

At Your Service

General Offices: Irving Place and 15th Street

Branch Office Show Rooms for the Convenience of the Public
424 Broadway
126 Delancey Street
10 Irving Place
124 West 42d Street
151 E 86th Street
32 E 125th Street
361 E 14th Street
*Open until Midnight

Kadar je kake družtve namenjene Kupiti bandere, nastave, regaln, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verigice, privrask, prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi mena na gane uprskate, Upravljalni vas stane le 2c. pa si bodele prihranili dolarje.
Ocenite, več vrat polijam brezplačno. Pišite postl.
IVAN PAJK & CO., Conemaugh, Pa. Box 328!

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKEI DNEVNIK V
ZDRUŽENIH DRŽAVAH — NAROČITE SE NANJ!

Nov uzoren pisalni stroj!

The No. 9
OLIVER
The Standard Visible Writer
KUPITE GA SEDAJ!

Da, triumf na tem polju je tu!

Ravno je prišel — in prišel leta, predno so ga izvedenci pričakovali.

Izdelovalci so delali celo življenje, da dobijo ta idealni stroj. Oliver je zopet zmagal kot je zmagal, ko smo dali svetu prvi vidljivi stroj.

Gotovo ni pisalnega stroja na svetu, ki bi bil sličen novemu Oliver "9". Mislite na tako nežen pritisk, da bi stopinja mačice pritisnila tipke!

POZORI!

SVARILO!

Najnovejše iznajdbe, katere je opaziti na tem stroju, kontrolira vse Oliver. Celo naši prejšni modeli — slavni kot so bili — niso imeli dvojne-kotnega premikača.

Ta daje celo kontrolo 84 črk in znamenj v mala prsta leve in desne roke. In ta vam pusti, da jih pišete le z 28 tipkami, najmanjšim številom na kateremkoli pisalnem stroju.

Pisalci na vse druge stroje lahko rabijo Oliver "9" takoj ter hitreje in lažje.

17 CENTOV NA DAN!

Zapomnite si, da pe ta najnovejši Oliver "9" največja vrednost, kar se jo je kedaj dalo v kakem pisalnem stroju. On ima vse prejšnje posebne iznajdbe — vidno pisavo, avtomatični "spacer", 6 in 1/2 unče touch ter dodatno poljubni premikač, izmenjalni trak ter vse najnovejše iznajdbe.

Kljub temu pa smo se odločili, da ga prodajamo vsakemu po našem slavnem načrtu — 17 centov na dan. Sedaj si more vsako nabaviti ta najboljši pisalni stroj, s slavnim PRIN-
TYPE, ki piše kot tisk.

Še danes pišite za vse posameznosti in bodite med prvimi, ki bo do poznali čuda tega pisalnega stroja. Spoznajete, zakaj se poslužujejo tipisti, delodajalci in privatniki povsod Oliver pisalnega stroja. Odpošljite dopisnico takoj. Nikalnih obveznosti. Veselilo nas bo pojasniti vam vse.

THE OLIVER TYPEWRITER CO.,
310 BROADWAY,
NEW YORK, N. Y.

EMILE GABORIAU:

GOSPOD LECOQ

(Nadaljevanje).

— Da, gospod.

— Zdal bi pa rad vse slišal in vse videl. — Kje naj se skrijem? Pokazal je na vrata v katerih je bilo veliko okno.

— Tam notri je temen prostor, gospod uradnik. — Če pustite vrata priprta, boste vse slišali. — Skozi steklo pa lahko vidite. Komaj je bil Lecoq v sobi, je zapel zvonce pri vratih.

Vstopil je Maj.

— Z gospodinjo tega hotela bi rad govoril — je rekel samozvestno.

— S katero gospodinjo?

— No, z gospo, ki me je pred šestimi tedni tukaj sprejela.

— A tako, z gospo Millnerjevo bi radi govorili. — Prepozno prihajate. — Ona ni več lastnica tega hotela. — Zadnji mesec je vse prodala in se preselila v svojo domovino v Alzacijo.

Maj je udaril s peto ob tla in zaklel.

— Ali ni zame ničesar pustila?

— Ali ste vi morda njen naslednik?

— Kakšen naslednik. — Po denar sem prišel, ki sem ga ji bil dal za sobo, v kateri nisem niti spal.

— Denarja, ki se ga naprej plača, nimajo krčmarji navade vračati.

— To je tatvina! — Na policijo bom šel.

Zatem je odšel in vrata zaloputnil za seboj.

— No, ali nisem dobro odgovarjal — je vprašal Fric Lecoq, ki sta bila sama.

— Da, izvrstno ste odgovarjali — je rekel Lecoq, — z vso silo sunil natakarkarja v stran in planil skozi vrata za morilecem.

Resno se je začel bati. Maja bo morala vendar odsotnost gospe Millnerjeve zelo preplašiti, pa ni bil ne razburjen, ne presenečen. — Ali je morda slutil Lecoqovo zvijavo? — Kako? — Na kak način?

Ko se je sestal z očetom Absintom, mu je rekel:

— Maj je medpotoma govoril z nekim človekom.

— Ali veste, je rekel stariček ves presenečen.

— Mislil sem si. — S kom je govoril?

— Z neko malo, lepo, okroglo žensko.

Lecoq je pozelenel od jeze in vzkliknil:

— Vsa sreča se je zarotila proti nam. — Jaz sem tekel naprej, da bi se Maj ne sestal s krčmarico, spravil sem jo iz hiše, pa ga je srečala na cesti.

— Oh, če bi to vedel, je rekel oče Absint. — Pa saj mi niste rekli, da moram preprečiti Maju govoriti s človekom, ki ga sreča na cesti.

— Le potolažite se, mogoče bo še vse dobro.

Maj je bil medtem dospel na bulevard Montmartre. — Stražnik sta morala pospešiti korake, da jima ni izginil izpred oči. — Ko sta bila zopet v njegovi bližini, je nadaljeval Lecoq.

— Sedaj mi pa povejte nekaj podrobnosti. — Kje sta se sestala?

— Pri vходу v ulico Saint-Quentin.

— Ali je Maj njo prvi opazil, ali ona njega?

— Maj je njo prvi opazil.

— Kaj je rekla ženska?

— Slišal nisem ničesar, toda ženski se je na obrazu poznalo, da je zelo presenečena.

— Ali sta se dolgo časa pogovarjala?

— Skoraj četrt ure.

— Ali veste, če mu je dala krčmarica denar?

— Tega vam pa ne morem povedati. — Kakor neumnica sta mahala z rokama, tako da sem že mislil, da sta se skregala.

— Seveda, vedela sta, da ju policija opazuje.

Naenkrat je položil Absint kazalec na čelo in vzkliknil:

— Kaj pa če bi krčmarico aretirali in jo zaslišali?

— Zakaj vendar? — Ali je ni preiskovalni sodnik že več kot desetkrat zaslišal, pa ni ničesar opravil in ničesar izvedel? — Presneto je prefrigana ta ženska. — To pot bi rekla, da jo je srečal Maj in da je zahteval od nje deset frankov, katere ji je bil plačal za sobo. — Vidite, pa smo zopet na tistem kot smo bili prej. — Toda sklep moramo napraviti. — Če Tovariš se dozda ni obvečen, bo kmalo. — Z njim bova imela še dosti opravka.

— Prokleta! — je rekel oče Absint — meni se zdi, da bi bilo najboljšje Maja znova zapreti.

— Ne, ne, nikakor ne. — Izvedeti moram, kdo in kaj je on in izvedel bom. — Kmalu bova videla, kaj bo napravil, ko ima vendar denar in dober načrt. — Rečem vam, oče, da ima oboje.

Tedaj je stopil Maj v tobakarno in se vrnil s smodko v ustih.

— Gospa Millner mu je torej dala denar.

PETINTRIDESETO POGlavJE.

Maj je bil prišel do malih ulic pri Temple ter obstal pred malo trgovino. Iz trgovine je prišla prodajalka in ga začela klicati k seboj. — Maj se je nekoliko časa ustavil, slednjič je pa šel za njo.

Torej slednjič bo vendarle kupil obleko — je rekel oče Absint.

— No, saj lahko. — Denar ima.

Mladi detektiv je žalostno odkimal z glavo.

— Maj hoče zamenjati svojo obleko, to je res. — Toda kaj nama to pomaga? — To je prva misel vsakega begunca.

Lecoq je umolknil.

Maj je prišel iz trgovine preoblečen od nog do glave. — Na sebi je imel modre platnene hlače, volneno jopico in visoko belo kapo, katero je bil potisnil nekoliko nastran. — Svoje obleke ni zamenjal, ampak jo je nosil zavito v ruti pod pazduho.

Lecoq bi bil rad šel v trgovino, pa se mu je zdelo zelo neprevidno. — Začela se je resna gonja. — Ozke ulice so bile polne ljudi.

Maj je bil najbrže daleč časa v Nemčiji in v Angliji, ker je perfektno govoril oba jezika, pa tudi v Parizu se je ravno tako gibal kakor Parižan. — Znače so mu bile vse ozke ulice, natančno je vedel, katera hiša ima dva izhoda, poznal je vsa temna dvorišča.

Detektiva bi bila dvakrat kmalo izgubila sled.

Zasledovanje je bilo vedno težje. — Medtem je namreč stopila noč in megla se je dvignila. — Plinove svetilke so gorele z rdečkasto svetlobo, toda svetile niso. — Detektiva sta bila Maju še vedno na sledu.

Ko je dospel na bulevard Sebastopol, je začel naenkrat teči. — Detektiva sta tekla za njim.

Pred neko hišo so stale kočije. — Maj se je ustavil pri prvi, rekel kočijažu nekaj besed in vstopil. — Kočijaž je udaril po konjih in kočija je oddrdala. Toda Maja ni bilo v njej. — Pri drugih vratih je namreč stopil iz kočije in najel drug voz.

Mogoče je Maj mislil, da je prost, — toda motil se je. — Za kočijo, s katero se je peljal, se je držal Lecoq in tekel....

Oče Absint je nekaj časa sledil njegovemu vzgledu, pa je že srečal pota omagal.

Maj je zapovedal svojemu kočijažu peljati na Barreire d'Italie. Ko sta dospela tja, je skočil iz kočije in se razgledal po okolici. — Nikjer ničesar. — Lecoq se je bil skril pod kočijo.

Maj se je pomiril. — Plačal je kočijaža in se odpravil proti Rue

Monfettard. Lecoq je bil hitro na nogah. — Začel je teči proti veliki aleji. — Naenkrat je nekaj zažvižgalo.

— Oče Absint! — je vzkliknil veselo presenečen.

— Da, jaz sem, Absint. — Jaz sem bolj gospodski kakor ste vi. S kočijo sem se pripeljal.

— Davolj, dovolj. — Zdal morava paziti.

Maj je pogledal pri treh ali štirih gostilnah skozi oknice, v peto je pa vstopil. — Komaj je bil zaprti vrata za seboj, sta bila detektiva že pri oknu.

Maj je sedel v teman kot k mizi, pri kateri je že sedel nek možak.

Oče Absint je nehote zaspešetal:

— Tovariš!

Gosp Millner mu je dala ves denar, katerega je imela pri sebi — je premišljeval Lecoq. — Nato ji je rekel, da naj obvesti Tovariša, ki ga bo čakal v tej okolici.

Maj še vedno ni na jasnem, če ga še zasleduje ali ne.

Tovariš je bil skoraj ravnotako oblečen kakor Maj. — Imel je platnene hlače, črn jopič in veliko belo kapo. — Najprej sta jedla, potem sta pa začela piti.

— Jaz moram notri — je rekel Lecoq. — Sedel bom v bližino in poslušal.

— Kaj če vas spoznata?

(Nadaljevanje prihodnjik).

L dobite "GLAS NARODA" skoro štiri mesece dnevno, izvzemli nedelje in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donša dnevno poročila z bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osobe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODAVSAKOVRSNE TISKOVINE
IZVŠUJE PO NISKIM
CENAM.

DELO OKUSNO.

IZVŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA.

POSREDOVSTVO BOI

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETI,
CENIKI I T. D.VSA NAROČILA POŠILJATE MAJ
SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 Cortlandt St., New York, N.Y.

Kaj pravijo pisatelji, učenjaki in državniki o knjigi Berta pl. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolaevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem s velikim užitek prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga zelo vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli....

Friderik pl. Bodenshtedt: Odkar je umrla madame Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanjega časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da se bližajo človeštvu boljši časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovski: To knjigo bi človek najraje poljubil. V dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Staljerki pisatelj Peter Kossegger piše: Sedel sem v nekem gozdu pri Grieglach in sem bral knjigo z naslovom "Doli z orožjem!" Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju. Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjigarna, da bo je tudi v solah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbe, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jih kdaj bral....

C. Neumann Hofer: — To je najboljša knjiga, kar so jihi spali ljudje, ki so borili za svetovni mir....

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu jo bom posudil. Neč bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli knjo križevet in učili vse narode....

Financijski minister Dunajski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjigo ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta ženska Berta pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite jo pri:

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt Street, New York City, N. Y."GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V
KORUŽENIH DRŽAVAH — NAROČITE SE NAJŽ!

NAZNANILO.

Ocenjenim naročnikom v Pennsylvaniji sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. ZVONKO JAKSHE,
ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tožaderna potrdila.
Upravišтво "Glas Naroda".

Brezplačen nasvet in pouk
priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljence ter jim pomaga, če so bili osleparjeni, oropani ali če so z nji malo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljani Združenih držav, kje se oglašiti za državljanske listine.

Soročniki naj bi čakali novodolne priseljence na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite:
STATE DEPARTMENT OF LABOR,
BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.
Newyorški urad:
230, 5th Ave., Room 1012.

Odprto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Morgan Building. Odprto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer. (ix v t)

Rojaki, naročite se na "GLAS NARODA", edini slovenski dnevnik v Ameriki.

HARMONIKE

Podat kakršnekoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpečno in sanesljivo. V popravilo sanesljivo vsako pošlje, kar sem še sed 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravilo vsemu kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakor koli kdo zahteva brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL.

1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

Veliki vojni atlas
vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-
skih posestev vseh yelesil.
Obsega 11 raznih zemljevidov.
na 20tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13½ palca velika.
Cena samo 25 centov.
Manjši vojni atlas
obsega devet raznih zemljevidov
na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.
Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znakah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR
(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU
ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika.

Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav,
Velikost je 21 pri 28 palcih.
Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d. V salogi imamo tudi Stensko mapo cele Evrope \$1.50. Veliko stensko mapo, na eni strani Zjedinjene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50. Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite nam:

Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se preprčal, da dospejo denarne pošiljave tudi sedit zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljave v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev soročnikom in znancem v staro domovino?

100 K velja sedaj \$14.00 s poštnino vred!

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.